

A U S T R A L S K É

listy

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 42 ÚNOR 1995

Print Post Approved
PP 242296 / 00084

\$2.60

Národní divadlo v Praze
arch. J. Zítěk, 1866 - 1891

L. & G. Pergl

Česká Optická Firma

57 Pelham Street
CARLTON VIC. 3053
Tel: (03) 663 6242

All International Office Machines

Prodej a opravy nových a starších
"typewriters, photocopiers & faxes"
dílňa a obchod: **390 BOTANY ROAD**
ALEXANDRIA,
N.S.W. 2015

Tel: **319 0648** nebo **214 7402**
Václav Novák: 30 6781

CAR RENTAL V & H AUTOS

Usnadní váš pobyt v Evropě
Plně pojištěné a servisované vozy
\$ 20 na den

Možnost odvozu z letiště Ruzyně a Vídeň
Podrobné informace Tel/Fax: (02) 673 2273
A.H. Tel/Fax (02) 625 2577

ODBORNÝ ZUBNÍ LÉKAŘ

Dr Jan ROSA
nabízí své služby,

v "MEDICAL & FITNESS CENTRE"
roh Acacia a Florinbunda Ave
Glenmore Park NSW 2745

Objednávky denně
na čísle: (047) 332 956

Hledáte příbuzné a známé?
Nabízíte služby a servis?
Máte zájem o seznámení?
Využijte

AUSTRALSKÉ LISTY !!!

CONTACT

P.R.I.N.T.I.N.G.

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
a další

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

dodáváme celé systémy 'software' i 'hardware' pro
MANUFACTURING, ENGINEERING
DESIGN, CAD/CAM
DESKTOP PUBLISHING
JOB COSTING, ACCOUNTING
MULTIMEDIA, DESKTOP VIDEO
České, EASTERN & WORLD FONTS
BUREAU SERVICE & TRAINING

7 Boonah Street
WENTWORTHVILLE
NSW 2145

Tel: 02 636 1873
Fax: 02 631 2024
Mobile: 018 288 477

SONY'S

Bon Voyage

Shop 6 Royal Arcade
175 Oxford Street
Bondi Junction 2022 NSW

Tel 02 387 1333
Fax 02 389 8028

Připravujeme speciální zájezdy do
lázní v České i Slovenské republice.
Zařizujeme letenky, zájezdy
zajímavé výlety vlakem.
Zajistíme pojištění, cestovní šeky,
poskytujeme veškerý servis,
vše za vynikající ceny.
volejte Barboru - 387 1333

EVA PILAROVÁ V BŘEZNU V AUSTRÁLII

Turné je sponzorováno :

Sydney - Austrálie - 318 2444

Česká republika - (0312) 77289

Slovenská republika - (92) 230 61

"Kdysi dávno se Evě Pilarové říkalo "Fitz"pilarka, ale na to se už dnes zapomělo. A je to přirozené, Evu Pilarovou dnes není už třeba s nikým srovnávat, přešla do stádia, kdy se mladé talenty srovnávají s ní."

To napsal o Evě Pilarové spisovatel Josef Škvorecký. K tomu lze těžko něco dodat, snad jedině jeho další slova:

"Muzikantská inteligence Evy Pilarové zachraňuje nejbanálnější melodii chytrými ozdobami a dobrou píseň pozvedá na úroveň uměleckého zážitku."

Pro našince v Austrálii si jedna z nejoblíbenějších českých zpěvaček připravila všechny ty známé a nezapomenutelné melodie a písně, které jsou navždy spojené s jejím hlasem, projevem i tváří.

11. 3. 1995 v sobotu ve 20.00

Sokol Sydney

Grattan Crescent, Frenchs Forest

Vstupenky :

J. Zahradka - 528 7928 (večer)

P. Vitek - 318 2611

12. 3. 1995 v neděli v 16.00

Country Club

320 Devonshire Road, Kemps Creek

Vstupenky :

Z. Rutar - 610 3267

p. Hanousek - 607 8883

P.Vitek - 318 2611

18. 3. 1995 v sobotu v 19.30

Československý klub

25 Usfield Street, Burbank
Brisbane

Vstupenky :

M. Pavlu - 2087 845

018 064 634

25. 3. 1995 v sobotu v 19.30

26. 3. 1995 v neděli v 15.00

Sokolský národní dům

497 Queensberry Street,
North Melbourne

Vstupenky :

P. Pospíchal - 432 8246

1. 4. 1995 v sobotu ve 20.00

Sokol Sydney

Grattan Crescent, Frenchs Forest

Vstupenky :

J. Zahradka - 528 7928 (večer)

P. Vitek - 318 2611

2. 4. v neděli v 16.000

Country Club

320 Devonshire Road, Kemps Creek

Vstupenky :

J. Rutar - 610 3267

p. Hanousek - 607 8883

P.Vitek - 318 2611

5. 3 v neděli odpoledne - Canberra - informace : Z. Kaspárek - (06) 288 6460

Jednou se vrátím

Oliver Fiala

(Započato pod stromem na stráni Špičáku
po poledni v den útěku)

Jednou se vrátím
šeptám slib svůj stromu
pod kterým stojím
nevím který den
Jednou se vrátím
k vám mi drazí domů
a budu láskou opentlen

Jednou se vrátím
o bolest těžší
a žal svůj směním
v radost shledání
jednou se vrátím
k svatovítské věži
z daleké cesty pro přivítání

Jednou se vrátím
svůj a přece jiný
jak zatoulané ptáče
dálkou proměněn
Jednou se vrátím
jak se vrací syni
když prošli světem
v rodnou zemi

Po prázdninách budeme opět přinášet
pravidelné poslední zprávy z České a
Slovenské republiky.

Život se lži

Karel Wendt

Václav Havel psal o "životě v pravdě", Alexandr Solženicyn o "životě se lži" a usoudil, že "jedno slovo pravdy převáží celý svět". Oba se tak odvážně projevili v osamělosti všedusící atmosféry uzákoněné lži, v němž pro pravdu nebylo místa.

I my jsme kdysi zažili takový vládní systém a před ním jiný, který si s ním v prolhanosti nezašel. Dohromady to pro některé lidi dává 48 lživých let a to je dlouhá doba. Celé generace jsou tedy lži alespoň částečně odkojeny a podvědomě přijaly určité věci za nezvratné: totalitní režim rovná se lži, demokratický pravdě. První je nesporné, druhým si už nějaký čas nejsem tak úplně jist. Po zkušenostech s obojím se věci nejeví tak jednoznačné. Nejde o jednoduchý rozdíl mezi režimy lži a pravdy. Jde o rozdíl mezi režimy, které staví pravdu mimo zákon a mají neomezenou moc ji potlačit a režimy, v nichž pravda je svobodně hájitelná, ale moc se nehájí a nepěstuje.

V Austrálii právě odešel do výslužby jeden z nejvlivnějších politiků. Ve svých pamětech oznámil téměř hrdě, že lhal až se mu od úst prášilo a že je to tak běžné, neb k tomu nutí westminsterský systém pluralitní demokracie. Tak se mu přihodila ta vzácná věc, že pro změnu vyslovil alespoň částečnou pravdu. Rozčarování nespočívá v tom, co řekl. Tkví ve způsobu, jakým to bylo společností a sdělovacími prostředky "na pravdě založeného systému" přijato: místo rozhořčení ocenění, místo odsouzení chvála mazaného politika, který ví, jak na to.

"Westminsterský systém" podle něj nutí ku lži. Samozřejmě. Ale jen tak dlouho, dokud jediným cílem "zástupců lidu" není co nejsvědomitější správa věcí veřejných, ale moc a prebendy závislé na znovuzvolení. "Systém pravdy" si zde podává ruku se systémem lži. Lenin řekl, že proletariát neví, co je pro něj nejlepší, že tedy k tomu "nejlepšímu" musí být násilně donucen. Demokratický politik dosadí za proletáře voliče a za násilí lež, protože pravda (vyšší daně, výprodej národních statků, snížená sociální péče atd.) není zvolitelná. Volič není k tomu, "co je pro něj nejlepší" tlačěn násilím, ale podfukem a lží. Demokratická změna pak často závisí na volební kampani, která má být solí pluralitních systémů, čistě na tom, kdo lže lépe. Proces demokratického třibení je zredukován na volbu mezi jednou a druhou lží.

Prohnanost politiků není v "systémech pravdy" nic mimořádného. Je pouze jednou složkou triumvirátu, který zahrnuje také obchodní "uzance" reklamního

Stručný přehled rubrik

Život se lži	01
Jak KGB osvobodila Evropu	02 -03
O lidovosti	04
Dopisy z domova	05
Perly a perličky	06
Kultura	07
Malé zamyšlení	08
Svatý Vojtěch	09
Nad dopisy čtenářů	10
Magnetic Island	11
Egypt	12 -13
Na dobré stopě	14 -15
Inzerce	16

bombardování spotřebitelů a sdělovací prostředky, jejichž náklonnost k pravdě je politickými a obchodními vlivy značně nalomena. Pokud se prvního týče, "jedno slovo pravdy" patrně ještě nebylo vysloveno postačí konstatovat, že se výše zmíněný paragon pravdy bez námahy uchytil jako významný televizní komentátor. Důkladnější průzkum "pravdomluvnosti" obojího by přesáhl rozsah stručného novinového komentáře.

Život je jedna velká veselohra. S některými lidmi si zašpásoval vpravdě (ne v pravdě) šeredně. Vezměme můj případ. V prvních komunistických pseudovolbách jsme kdysi měli doma "na vybranou" mezi tzv. jednotnou kandidátkou národní fronty (čti: komunistickou) a kandidátkou prázdnou. Protože jsem chtěl žít v pravdě, volil jsem z nouze tu prázdnou. Dnes se nacházím ve svobodném, demokratickém státě, ale z téhož důvodu jsem už třikrát učinil totéž.

Je přirozeně daleko radostnější a neskonale bezpečnější žít ve vládním systému, v němž pravda zvítězila alespoň do té míry, že se za ni nezavírá. Méně radostné je poznání, že rozdíl mezi nynějším a tím předcházejícím není tak velký, jak jsme se domnívali. Je to, jak výše řečeno, rozdíl mezi společností, v níž je lež brutálně vynucována, a společností, která ji přijímá, toleruje a někdy dokonce obdivuje dobrovolně. Z mého zorného úhlu je to rozdíl mezi prázdnou a nevyplněnou kandidátkou.

Poučení? Každý vládní systém bez rozdílu, totalitní nebo pluralitní, potřebuje vzácné lidi druhu Solženicyna a Havla.

Nový domov v Austrálii

hledá 54 letá vdova,
učitelka

se zájmem o cestování a
poznávání.

Pište na adresu:

Marie Dudešková

Štěpnická 1166

686 06 Uherské Hradiště

Czech Republic

Jak KGB osvobodila Evropu.

Pět let po zhroutilí komunismu
uvažuje britský novinář, kdo skutečně
svrhl evropské diktátory.

V souvislosti s pátým výročím zhroutilí berlinské zdi se objevila spousta novinových článků a televizních relací o dominovém efektu roku 1989 - jak Maďarsko otevřelo hranice s Rakouskem, což umožnilo východním Němcům prochat touto mezerou v zástupu, po stovkách a po tisících, jak vláda ve Východním Berlíně otevřela přechody do Západního Berlína, což vedlo k 9. listopadu, jak byla o osm dní později pokojná demonstrace v Praze brutálně potlačena československými úřady, což vyvolalo hněv, jenž svrhl vládu, jak 21. prosince donutil dav na hlavním bucharském náměstí prezidenta Ceausesca k útěku.

Tento model je dostatečně jasný. Jaký prostor by zde mohl zbývat pro nějaké spiknutí? A přece existují přesvědčivé důkazy o tom, že tajná policie ve východním Německu a Československu a v Rumunsku spolupracovala s KGB, která podporovala reformistický přístup Michaila Gorbačova. KGB šlo o svržení starých konzervativních vůdců ve všech třech uvedených zemích - měl je nahradit režim, který by byl vstřícný ke glasnosti a perestrojce a spolupracoval by s novým Sovětským svazem. V prvním bodě byl tento plán úspěšný, kdežto ve druhém selhal. Stará garda byla skutečně smetena, ale reformní komunistická garnitura se dostala k moci jen v Rumunsku - a brzy na to se vypařil marxismus-leninismus i ze samého Ruska.

Československo

Poprvé jsme slyšeli slovo "spiknutí" v květnu 1990 od české disidentky, která se právě dostala na pražský oficiální post. Setkali jsme se v uměleckém klubu a na její naléhání jsme seděli na zahradě, aby nás nikdo nemohl odposlouchávat. Její vyprávění záhy prolomilo mé zdvořilostní zábrany. "Poslyšte", řekl jsem, "nesnáším spiklenecké teorie. Prostě vám nevěřím

ani slovo."

Představa, že by klidná revoluce v Československu, ona nejpůsobivější událost, jaké jsem kdy byl svědkem, mohla být organizována československou tajnou policií za pomoci KGB, urážela celé mé přesvědčení. "Nemám vám to za zlé," odpověděla mi. "Možná byste se však měl podívat na tohle." Podala mi svazek fotokopii - byla to zpráva desetičlenné parlamentní komise, která měla vyšetřit okolnosti demonstrace 17. listopadu 1989, jež byla klíčovým momentem pražské revoluce. Ten večer se roznesla zpráva, že policisté zabili jednoho studenta. Ačkoliv se zpráva později ukázala jako nepravdivá, vyvolala tehdy v obyčejných Čechích a Slovácích takový hněv, že pohromadě vyšli do ulic a posléze si vynutili zhroutilí režim. Listoval jsem zprávou. Obsahovala pohovory se všemi, kdo mohli mít s věcí něco společného, včetně několika důstojníků StB, kteří se na spiknutí podíleli. Na konci bylo shrnutí jednoho ze členů komise, dr. Milana Hulika: "Nelze pochybovat, že vůdčí osobnosti celé operace byl generál Lorenc. Kontakty Lorence s důstojníky KGB, které se podařilo odhalit, nepochybně vedly k jinému závěru, než že KGB s celou akcí mlčky souhlasila."

Člověka, o kterém se předpokládalo, že byl zabit, komise rovněž vyslechla. Ve skutečnosti to byl mladý důstojník StB Luděk Zifčák, který předstíral, že se zhroutil po ráně obuškem. Někdo ho přikryl a jeho tělo odvezla neoznačená sanitka. Zpráva, že policie jednoho z demonstrantů zabila, vyvolala v zemi nesmírné rozhořčení. Symbolika 17. listopadu byla příliš silná a starý komunistický režim, který pravdivě, nicméně marně bránil svou nevinu ohledně Zifčákovy "smrti", se během pár dní jednoduše vypařil. Spiknutí fungovalo perfektně - totiž byla, že o reformní komunismus už nikdo neměl nejmenší zájem. Obrovská vlna lidového nadšení vynesla k moci Václava Havla a jeho Občanské fórum.

Ruská tajná policie

Bylo by chyba domnívat se, že politická policie byla za sovětského systému nutně proti jakýmkoli změnám. Šéf KGB v sedmdesátých letech Jurij Andropov dobře vnímal strašný stav

sovětského hospodářství a věděl, že je nezbytné s tím něco udělat. Když v listopadu 1982 vystřídal Brežněv v roli hlavy sovětské komunistické strany, byl však už těžce nemocný a zemřel příliš brzy, než aby stačil něčeho dosáhnout. Zajistil však, aby se jeho chránělec Michail Gorbačov mohl ucházet o místo na špičce. Když v březnu 1985 skončilo krátké panování Černěnka, převzal moc Gorbačov. Plány, které poprvé formuloval Andropov (jako šéf KGB), se začaly v praxi uskutečňovat a KGB je podporovala.

Nebylo to poprvé, co ruská tajná policie přijala za své myšlenky, jež byly radikálnější než myšlenky etablovaného systému. V osmdesátých a devadesátých letech minulého století plukovník Zubatov, který v Moskvě řídil carskou tajnou policii, rozhodl, že jediný způsob, jak zachránit moc trůnu, je vytvořit dělnická "odborová" sdružení, jež by soutěžila o přízeň dělnictva s odbory, které řídili socialisté. V roce 1902 klečely před Kremlem tisíce dělníků s odkrytými hlavami a zpívaly "Bože, cara chraň". Přístup úřadů se však změnil - a když agent tajné policie pop Gapon vedl 9. ledna 1905 dav stoupenců Zubatových odborů k Zimnímu paláci v Petrohradě, začali do nich kozáci střilet. Tak začala revoluce v roce 1905, která zahájila destrukci carismu.

Rumunsko

Dnes už je jasné, že proklínaný prezident v Rumunsku byl také obětí spiknutí prosovětské kliky uvnitř armády a tajné policie na jedné straně a reformních komunistických politiků na straně druhé. Dav, který 21. prosince 1989 vypískal Ceausescu na náměstí před budovou ústředního výboru strany a který mohli v živém přenosu sledovat diváci televize v celé zemi, byl pečlivě připraven Securitate. Diváci mohli sledovat neuvěřitelně komický Ceausescův úžas nad tím, že ho lidé vypiskávají, i to, jak k němu ze zadu přistoupil velitel jeho osobní stráže a hlasitě řekl do mikrofonu: "Už se tlačí dovnitř".

Nikdo se však nikam netlačil - a to až do dalšího dne, kdy zástup pronikl do budovy ÚV a Ceausescu musel prchat helikoptérou ze střechy. Televizní přenos alarmoval lidi v celé zemi a revoluce mohla začít. Nic ji nemohlo zastavit.

Spiknutí bylo úspěšné a antigorbačovští konzervativci museli odejít. Nový prezident Ion Iliescu se ideálně hodil do nové Evropy, kterou doufal vytvořit Michail Gorbačov.

Východní Německo

A co událost, která revoluční řetěz zahájila? Co zhroucení berlínské zdi? Tu vyvolala složitější souhra okolností. I zde narážíme na stopy spiknutí, i když je obtížnější je vystopovat. Nejdůležitější představitelé východoněmecké komunistické strany (SED) velmi dobře věděli, že Gorbačov po nich chce, aby se zbavili ultrakonzervativního Ericha Honeckera, přestože není ochoten dát jim tento pokyn přímo. Tehdejší ředitel rozvědky STASI Marcus Wolf byl v úzkém kontaktu s KGB a velice dobře věděl, co se od něho a jeho soudruhů očekává. Wolf se v roce 1986 rozkmořil s Honeckerem a na svou funkci ve STASI rezignoval a žil v ústraní. Zdá se však, že obstarával spojení mezi KGB a protihoneckerovými členy politbyra.

Honecker byl v říjnu 1989 svržen a moc převzali reformisté. Až potom plán fungoval. Nové vedení však nemělo o nic jasnější představu než staré, jak zvládnout demonstrace, požadující otevřenější vládu, právo svobodně cestovat na Západ. Na schůzi politbyra 9. listopadu bylo rozhodnuto dovolit, že každý může dostat výjezdní doložku bez státního povolení. Nikdo nepředpovídal, jaký to bude mít účinek. Mluvíci politbyra Gunther Schabowski šel ten večer na tiskovou konferenci ve východním Berlíně úplně zmatený, papíry s podklady měl přeházené. Dokument, na němž byly detaily rozhodnutí našel, až když se tisková konference chýlila ke konci, úplně vespod. Bez přemýšlení ho přečetl. Když skončil, zeptal se ho někdo, kdy budou moci lidé o nová víza žádat. Schabowski zapomněl, že politbyro rozhodlo začít s celou akcí druhý den ráno, a řekl: "Unverzüglich" - Neprodleně. Někdo se zeptal, co to prakticky znamená. Unavený a zmatený vyřikovanými otázkami i prudkým světlem reflektorů Schabowski vyhrkl slova, která vyvolala pád berlínské zdi a vedla ke zhroucení marxismu-leninismu v celé Evropě: "To znamená okamžitě." Rozhlas vysílal

tiskovou konferenci v půl osmé večer. Během pár minut se už lidé hrnuli k přechodům, aby viděli, zda je to pravda. Pohraniční stráž, která neměla žádné pokyny, je nechala přejít na druhou stranu zdi. Bylo po všem.

Ve východním Německu, v Československu a v Rumunsku zahájila proces reforem a revoluce tajná policie. Spiklenci ovšem obvykle dosáhnou víc, než měli v úmyslu. Jako se to stalo v roce 1905 v Rusku, začaly i tyto revoluce žít vlastním životem a nakonec smetly své organizátory právě tak jako ty, protinimž původní spiknutí směřovala.

John Simpson -
britský týdeník Spectator

KIMLA FLOORING & PARQUETS

broušení a leštění podlah
zkušenosti z Německa a
Československa
Další informace kdykoliv
na tel. : 015 893 856

TRITON CARPET CLEANING SERVICE

Powerful truck
mounted equipment
All stains treated
Carpets deodorized
Fast drying
Scotch Guard
Lounge Suites cleaning
Carpet and Upholstery
Leather L / S cleaning
Emergency
water damage service

Peter Adler
388 2052
018 044100

O LIDOVOSTI

Jaroslav Kovářiček

Jednou z věcí s kterou se nás za mého mládí soudruzi náramně natrápili byla "lidovost". Ve jménu lidovosti bylo možné i nemožné ledacos. Slovo lidovost bylo zaklínadlem, které mohl použít kdejaký tajemník kdy jen se mu to hodilo a toť se ví, že jej také hodně používal. To slovo samo o sobě zní docela nevinně, dalo by se říci až přívětivě. Na rozdíl od slov jako - totalita, diktatura, hrubost, vandalismus, tupost, jenže právě takovéto nectnosti se často za slovem lidovost skrývaly. Skutečný význam slova "lidovost" jsem vlastně ještě nikdy nepochopil, přestože nám bylo zdůrazňováno, že jest odvozen od slova lid.

Je mi srozumitelný význam slov člověk, lidé, lidstvo, význam slova lid mi ale stále uniká. V komunistickém prostředí zdálo se, že "lid" bylo jakési báje zvíře, které bylo nejmoudřejší a nejmravnější, snad právě jen "lid" měl právo žít na této planetě. Dovoleno bylo vše, co bylo páčeno ve jménu lidu. Bylo snadné varovat, že v tom komunistickém pojetí patřili k lidu zpravidla lidé nejen nižšího vzdělání ale hlavně nižší inteligence. Lid miloval především sama sebe a vydatně nenáviděl šlechtu, pány i vzdělance, bohatce, dekadenty, válečné štváče i mírumilovné mnichy. Přestože tento trik komunistické "lidovosti" byl celkem průhledný dosti účinně dařilo se jím mást značný počet lidí omezeného rozhledu.

Potřeba "lidovosti" je velmi stará. Různé společenské systémy řešily a řeší po svém situaci jedince uprostřed společenského kolektivu. V některých systémech je postavení jedince určeno již při narození, kdy zapadne do určité společenské skupiny či kasty. Toto předurčení, více než vrozené vlohy a pily, vymezuje potom prostor ve kterém se život toho jedince může odehrávat. Pradávné jsou proto lidské touhy po společenském uspořádání, které by poskytovalo stejné příležitosti každému. Splnit tento ušlechtilý ideál nepodařilo se zatím systému žádnému, společenská nerovnost vždy přetrvává, mnoha mocichtivým jedincům podařilo se ale této touhy po sociální spravedlnosti vydatně zneužít.

V množství je síla a tak lze i hloupost uplatňovat způsobem veskrze demokratickým. Kde je většina lidí nevzdělaných tam snadno učiníme nevzdělanost společenskou ctností. Půvabným rituálem lidovosti bude potom pálení knih, případně i jejich autorů. Lid takto byl využíván po staletí církvemi všech možných socialismů. Poučka marxistické ideologie o neomylnosti proletariátu je jedním z nejzlobnějších dogmat, neboť apeluje mistrně na to nejnižší v člověku, na pudy, závisť, lenost, touhu po moci. Podle této doktriny lid má právo na moc, blahobyt a šťastnou budoucnost ne proto, že o tyto hodnoty usiluje pilnou prací, rozmnožováním vzdělanosti a hledáním moudrosti, nýbrž právě a jen proto, že jest "lid".

Pojem lidovosti je hluboce zakořeněn právě v Čechách, které po Bílé Hoře ztratily svou šlechtu. Velebíme tak pojmy jako "lidová píseň", "lidové lékařství", "lidová moudrost". Tyto mnohdy znamenité hodnoty nejsou však plody nějakého báje lidu, nýbrž výtvozem mnoha talentovaných jedinců, jejichž jména jsou nám neznámá. Národním kolektivem byly pak tyto hodnoty udržovány a přenášeny. Kvality této lidové tvořivosti nejsou vždy jen kladné. Tak třeba lidové lékařství zrcadlí nejen mnohou ověřenou zkušenost s přírodními léčivými, některé metody jsou ale považovány či přímo životu nebezpečné a je nutno k nim přistupovat s notnou dávkou obezřetnosti. Lidové písně vynikají svojí melodickou krásou a citovou bohatostí, obzvláště srovnáme-li je s kýčovitou lidovkou či moderní citové chudou hudbou populární. Ale lid sám, údajně tvůrce těchto skvělých hodnot, není dnes schopen kvality rozpoznat a velebit je, s chutí se podá škváru a komerčně se nechá balamutit kdejakým laciným trikem. Tak nám o tom svědčí statistiky obliby a prodeje hudebních nahrávek.

Dvojakost té lidové kultury dobře demonstruje tzv. lidová moudrost, která odráží nejen vnímavé pozorování života, ale i mnohé předsudky a pověry. S úctou lze obdivovat zdravý selský rozum z doby, kdy člověk měl ještě důvěrné spojení s přírodou a jejími taji. Venkovský člověk vytvářel si životní náhled skrze vlastní prožitky, zatímco urbanizovaný člověk moderní doby jeví se "poznávat" život

spíše z knih a televizních seriálů, vymyšlených ne tolik z touhy po pravdě jako z touhy po penězích a po slávě. Noviny nás stále balamutí různými vědeckými objevy jak žít zdravě, co ale předčí onu starou radu lidové moudrosti: Jez do polosyta, pij do polopíta! Jsou však lidová rčení, která jsou nejen bludná ale přímo nebezpečná, jako kupříkladu úsloví "Není šprochu aby na něm nebylo pravdy trochu". Stačí vymyslet si nějakou bohupustou pomluvu a tato "lidová moudrost" pomůže vyfídit zcela nevinného člověka. Podobných hloupostí najdeme v lidové moudrosti více.

Závěrem lze říci, že i když bohatství lidových tradic zůstává zdrojem inspirace i pro moderní život, vždy je záhodno přebírat odkazy minulosti uvážlivě a kriticky. Namísto lidovosti ctíme raději lidskost, která by měla být projevem pokory a tolerance, nikoliv politickým nástrojem v rukou demagogů. Ten politický problém "lidovosti", totiž podbízení se nejširším politickým vrstvám, není překonán rozpadem jednoho politického systému, žije vesele dál a kvete v jiných podobách. Když si dobře všimnete, uvidíte mnohé jeho podoby i zde v Austrálii.

ZPROSTŘEDKOVATELSKÁ

ages

A OBCHODNÍ AGENTURA

Zajišťujeme:

údržby hrobů

(jednorázové i dlouhodobé)

uklidy

(jednorázové či dlouhodobé čištění
desek a náhrobků)

výzdoby

(na datum výročí, svátky a pod.)

Informace:

0011 42 2 2443 60 38

Fax: 0011 42 2 2443 60 41

Dopisy z domova

NÁROD SOBĚ

Vážení krajané.

dovolujeme si vás oslovit a předložit vám projekt domovů pro seniory nadace "Národ sobě". Nadace vznikla ze soukromé iniciativy zakládajících soukromých osob v roce 1991. Zabýváme se humanitární činností a během činnosti jsme měli již řadu zajímavých projektů. Vzhledem ke zmapování situace na základě požadavků exulantů jsme vypracovali projekt, který má několik variant a vy máte možnost si vybrat variantu, která vám nevíce vyhovuje.

Projekt domovů pro seniory na území ČR má dvě základní varianty:

- 1) domovy pro krajany
- 2) domovy pro cizince (cizí státní příslušníky - lze i pro krajany.

U obou typů domovů hodláme vybudovat třítapový systém:

- a) pro samostatně pohyblivé - s lékařským dohledem)
- b) pro upoutané na lůžko s intenzivní péčí
- c) na bázi hospice

Krajané mají možnost využít obou typů. Máte-li zájem o podrobnější informace obraťte se písemně na adresu:

Nadace "Národ Sobě"
P.O. BOX 26
149 00 Praha 415
Česká republika

Vážení a milí krajané!

Zasílám vám co nejsrdčnější pozdravy z domu U Halánků, který od doby, kdy patřil Vojtěchovi Naprstkovi byl vždy první zastávkou pro krajany při jejich pobytu v Čechách. Nad dveřmi je vitál napsal "Co srdce pojí - moře nerozdvojí" a tímto heslem se řídil nejen Vojta Náprstek, ale i ti, kteří ho v domě U Halánků vystřídal.

V letošním roce uplynulo 100 let od úmrtí Vojty Náprstka (1826 - 1894) a tak mi dovoluňte několik poznámek k jeho osobnosti. Byl to muž, který díky své desetileté politické emigraci ve Spojených státech amerických získal velký přehled nejen o historii a světovém dění, ale všiml si i řešení sociálních otázek,

školských, ekonomických a v neposlední řadě i technického pokroku. Po návratu do Čech snažil se to, co poznal v zahraničí jako dobré a prospěšné, prosadit i u nás. Okruh jeho zájmů byl velmi široký a jako pražský radní zasáhl do řešení mnoha pražských problémů (moderní vybavení škol a školních kabinetů, elektrické osvětlení ulic, kanalizace, vodovod a čištění vody, zavedení tramvají, užívání plynových spotřebičů, zavádění telefonů, atd.). Jeho největším úspěchem však bylo vybudování Českého průmyslového muzea, které bylo jedním z největších soukromých muzeí v Čechách a které seznamovalo s nejnovějšími vynálezy a objevy z oblasti techniky, technologie a zpracování. Postupem času začaly do muzea přicházet také etnografické exponáty, především to dary od českých krajanů a cestovatelů. Zaměření muzea se tak změnilo a na přelomu století již převládly sbírky národopisné. Dnešní muzeum se orientuje pouze na mimo-evropský národopis.

Součástí muzea byla a je i knihovna, kterou pan Náprstek zpřístupnil veřejnosti ještě před otevřením muzea a ve své době byla zcela ojedinělým zdrojem informací, protože zahrnovala všechny obory lidského vědění ve více než dvaceti jazycích. Čtenářům neposkytovala jen knihy, ale i fotografie a stereoskopické obrázky, grafiku a novinové výstřižky. Vojta Náprstek udržoval po celý život kontakt s krajany (především v USA), shromažďoval také veškeré jejich tisky a vytvořil tak naprosto unikátní soubor, který byl a je stále doplňován. Zahrnuje jednak knihy, noviny, časopisy a kalendáře, které vydali krajané mimo vlast, ale také archiválie, tzn. korespondenci, letáky, vstupenky, fotografie, plakáty a obrázky, prostě veškerý listinný materiál, který dokumentuje krajaňský život. Svou kontinuitou a bohatostí je tento fond v Čechách ojedinělý a jezdi jej studovat lidé nejen z Čech a Moravy, ale i ze zahraničí a zámorí. Při této příležitosti se proto obracím na Vás, kteří žijete pro nás v tak daleké Austrálii, zda byste nemohli věnovat knihovně Náprstkova muzea krajaňské materiály, které již nepotřebujete, ale přesto chcete, aby zůstaly zachovány. Věřte, že Náprstkovo muzeum velmi rádo přijme jakékoliv dokumenty vztahující se právě k životu českých

krajanů v Austrálii, protože z této oblasti máme velmi málo dokladů.

Protože zůstáváme věrni odkazu Vojty Náprstka, bude každý z vás při návštěvě Prahy vřele přijat v Naprstkově muzeu, i když zmíněné heslo již nad dveřmi nevisí.

Se srdečným pozdravem
PHDr. Milena Secká
ved. knihovny

Milí přátelé,

chystáme velkou knižní publikaci s předběžným názvem

"Encyklopedie exilu"

(Kdo byl kdo)

Chtěli bychom, aby v této publikaci bylo co nejvíce živých i zesnulých exulantů, ať už jejich exil, emigrace, krajanství či jak to chceme nazývat, bylo motivováno jakkoli. V této fázi nám můžete pomoci tím, že nám sdělíte své jméno a adresu. Až budeme mít uspokojivý adresář, což by mělo být během dvou až tří měsíců, rozešleme každému, o kom budeme vědět, bez ohledu na postavení a zásluhy příslušný dotazník, z něhož pak bude sestaveno encyklopedické heslo.

Uveřejnění hesla bude zdarma.

Snad vám ani nemusíme říkat, že tento gigantický projekt bude nákladný. Pokud byste tedy sami chtěli nějakou částkou přispět a nebo věděli, kdo by nám mohl pomoci, laskavě to do zprávy pro nás poznamenejte a my současně s adresářem sdělíme, jak by se mohla úhrada provést.

Z praktických důvodů nebudeme zveřejňovat fotografie.

Prosíme každého, kdo si tento text přečte, aby o něm pověděl všem svým blízkým a přátelům, aby mohla být encyklopedie opravdu reprezentativní a představila Čechy a Slováky v zahraničí - případně už vrátivši se domů - v největší síle.

Kniha bude vytištěna v Praze, možná ve dvou dílech a prodávána bude jak doma tak i kamkoliv do zahraničí.

Můžete psát na adresu:

Nakladatelství FAUN

Španělská 6

120 00 Praha 2

Czech republic

tel/fax 0011 42 2 260 287

PERLY A PERLIČKY

Poskoč srdce jihočeské! Poskoč k muzice lašské! Máme snad konečně vysvětlení původu jména "Vltava" a to z nářečí severomoravských Lachů. Moravanů to Šumavě na hony vzdálených. V laštině totiž - podle lingvisty Václava Machka - voda se vyvaluje přes břehy na cestu, vítí (nebo i vlce) balvany. Voda je i vltavá (vlnivá) a někdy může i vyvlnout listek. Byť i tuto etymologickou dedukci nesdílil jiný lingvista, Šmilauer, lašská verze je rozhodně zajímavá....Vltat!

Literární kritik, nakladatel a předválečný ředitel Melantricha Bedřich Fučík, který si poseděl devět let za bolševiků v chládku, nyní již zemřelý strýc paní Vlasty Nováčkové ze Sydney, vzpomíná v nyní vydaných pamětech na svoje dávná setkání s českými spisovateli - Čepem, Šaldou, Zahradníčkem, Závadou, Halasem a jinými. V dojemné stati o setkání s Otakarem Březinou v jeho skromném bytečku v Jaroměřicích u příležitosti básnickovy šedesátky cituje autor několik prorockých vět Březinových o životě na naší planetě po oslabení křesťanství: "Život se rozpadne na skupiny, které nebudou mít žádné společné pouto. Dojde ke svárům všech se všemi, všechny duchovní myšlenkové vztahy budou zpřetrhány ve prospěch moci a peněz, a náhradní spoje povedou jen k diktaturám a tyranii novověkých Nabuchadnozord. ... Obrovských objevů (vědy)... se zmocní nevybíraví chytráci obracející se proti lidstvu. Válka bude stíhat válku a všechny budou krutější než kterékoliv války minulé..." Tolík Březina v citaci Fučíkově, v době hlubokého míru třicátých let. Plníme jeho předpověď pilně?

V letošním novoročním projevu prezident Havel několikrát zdůrazňoval nutnost respektu občanů k právnímu řádu a k ústavě. Opětovně také vyzdvíhal důležitost nezávislosti soudů. Má-li být Česká republika státem nejen svobodným, ale také státem "právním" je nezávislost soudců na legislativě a hlavně také na moci výkonné absolutním postulátem. Prezident ve svém projevu zvláště nezdůrazňoval, ač by i to bylo spravedlivé, aby v rámci demokratického právního řádu také došlo k zaslouženému postihu alespoň těch nejvyšších a nejaktivnějších činitelů bývalých teroristických organizací jako byly Závodní milice, Státní bezpečnost a konečně i zastánkyně světové revoluce Komunistická strana sama. A také k potrestání těch, kteří v republice nastolili a po čtyři dekády udržovali stav bezprávi, státního teroru a loupeží. Z prezidentových slov však vyplývá upřímná snaha vytvořit v republice podmínky pro stav, kdy občané si mají být vědomi že kolaborace s nezákonnými usurpatory moci se nejen nevyplácí, ale zasluhuje trestu. I když tato prezidentská snaha přichází s pětiletým zpožděním, není méně vítaná.

Obnovení Masarykova pomníku v moravském Holešově je možná typickou ukázkou nepřítelů, s níž se potkávali věrní občané uctívající památku prvního prezidenta. Holešovskou hru na schovávanou s Němci a později s českými bolševiky

zachytila ve vkusné brožurce Moravanka paní Ludmila Plecháčová, sestra zde v Sydney sídlící paní Boženy Žitkové. V roce 1928 zbudovaný pomník Němci za okupace nařídili odstranit, ale podařilo se ho vystopovat do kovářské dílny a uchránit ho do konce války před roztavením. V roce 1945 pak před holešovským gymnáziem znovu postavenou sochu holešovští bolševici opět jednou v noci porazili a odvezli a dodnes se po ní pátrá. Několik dosud žijících soudruhů prý ví, kde je schována, ale stud jim nedovoluje s pravdou ven. Holešovští si teď pořídili nový pomník a ten stojí od července 1994 na místě dřívějšího. Smíme doufat, že natrvalo?

V Praze měla koncem roku v divadle Labyrint (bývalé Realistické) velmi úspěšnou premiéru australská hra o ruské básničce Marině Cvetajevové "Marina", kterou napsala a režisovala česká herečka Dáša Bláhová, která také hrála v několika prvních představeních hlavní roli. Tuto hru si budou čtenáři AL pamatovat, protože měla svoji světovou a australskou premiéru v Seymour Centre v roce 1991. Rozhovor s Dášou o přineseme v příštím čísle.

Bořek Šindler - lovec perel

**1993 Award for
Best European Car Security**

318 2444

**2 Year Warranty
Insurance Approved Models
Tested & Passed by
Australian Standards A 37491**

**Authorised Supplier to
Mercedes-Benz Australia**

MEMBER OF
AUSTRALIAN
CAR ALARM
TRADERS
ASSOCIATION

**Head Office : 591 Elizabeth Street
Redfern NSW 2016**

KULTURA

Josef Fousek -

básník, fotograf, textař, písničkář, boxer, tramp, episodní herec, autor povídek, člen divadla Semafor, později Divadla Jiřího Grossmana, známý z televizních pořadů "Zajíc v pytli", "Besídka bývalých žáků zvláštní školy", "Nešlo odvolat", "Pohoda všedního dne", "Jedeme do Evropy", "Zavěste prosím, volá Semafor", "Večer při petrolejce". Se Slávkem Šimkem napsal pro divadlo Spejbla a Hurvínka hry "Hurvínkova diskotéka" a "Hurvínek na šikmé ploše". Hral ve filmech "Divka s mušlí", "Švédská zápaika" a "V té noci" a "Řetěz". Z jeviště oslovil lidi v Rakousku, Německu, Švýcarsku, Austrálii, Kanadě a USA i jinde. Nad jeho fotografiemi souhlasně pokyvovali hlavami ve Frankfurtu, Ljublani, Curichu, Santa Claře, San Francisku ba i v Praze.

Již tento měsíc se budeme moci spolu s Pepou Fouskem nahlas srnat, tleskat, ale i plakat.

Muž nejedné tváře se na Vás srdečně těší

Zábavný večer s Pepou Fouskem

začíná

v Sokole Sydney

Grattan Crescent, Frenchs Forest
tel. 452 5617

v sobotu 11. února ve 20 hodin

Předprodej vstupenek :

J. Zahrádka - 582 7928

Melbourne

v Phoenix Theatre Elwood

v sobotu 18. února v 20 hodin

Předprodej vstupenek:

Bohemia Travel - J. Sedláček

tel. B.H. 510 2474

Adelaide

v Československém klubu

v sobotu 25. února v 19,00

Předprodej vstupenek:

Z. Jiránek A.H. 263 8218

SOKOLSKÉ KINO PONREPO

vstupuje do nové sezóny

českým filmem

"SATURNIN"

podle známého humoristického románu
Zdeňka Jirotky, který vycházel na
pokračování v "Australských listech."

Režisérem filmu je Jiří Věřčák .

Hrají : Oldřich Vizner, Ondřej
Havelka, Lucie Zedníčková, Lubomír
Lipský, Milan Lasice a jiní.

Zveme vás do

Společenské místnosti

Sokolského národního domu

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest

v neděli 19. února v 15hodin

Vstupné dobrovolné

Po programu lehké občerstvení.

VÝZVA NAŠÍM VÝTVARNÝM UMĚLCUM

Pokud žijete (i přechodně) v
Austrálii, máte možnost se zúčastnit
výstavy, která se koná u příležitosti
návštěvy prezidenta České republiky
Václava Havla v Austrálii.

Výstava se uskuteční za finanční
podpory vlády České republiky a Sokola
Sydney v galerii Barry Sterna v
Paddingtonu . (plnou bezpečnost expo-
nátů zaručuje galerie)

Výstava bude otevřena poslední
týden v březnu a potrvá čtrnáct dní.
Zaslané práce budou vybírány a po-
suzovány profesionálním kurátorem a
galerií.

Máte-li zájem se výstavy úča-
stnit zašlete své curriculum vitae a
fotografie vašich výtvarných prací
nejpozději do konce února na adresu:

Jana Rich

23 Malwaring Ave,
Maroubra NSW 2035

Pro další informace volejte:

(02) 694 1497

COUNTRY CLUB

320 Devonshire Road, Keemps Creek

tel 606 0904

vás zve

v sobotu 18. února ve 20 hodin

na

"Valentinskou zábavu"

kteřou sponzoruje firma

ZEPTER International, výrobce

nádobí z ušlechtilé oceli.

Zpívá J. Kozumplik,

Česko-moravsko-slovenské hvězdy

řídí J. Neradilek.

V průběhu večera ukázka nádobí, které
revolučním způsobem změnilo vaření
nejen v Čechách a na Slovensku, ale i
v Evropě a v USA.

Bohatá tombola

dotovaná firmou ZEPTER Inter.

Symbolické vstupné : \$ 2.-

Rezervace vstupenek :

J. Rutar - 610 3267

J. Hanousek - 607 8883

v neděli 26. února v 11 hodin

bude v místnostech klubu
sloužena

Mše svatá, sloužená

Otcem Jindřichem

Kotvrdou

v neděli 5. března ve 14 hodin

bude

Oslava výročí narození

T.G.Masaryka

v průběhu je připraven film o
všesokolských letech.

Na všechnu tyto akce vás
srdečně zve
vedení klubu

Malé zamyšlení nad velkými dějinami

Svatý Vojtěch - vzdělaný Evropan a český mučedník.

Bořek Šindler

Že je svatý Vojtěch několika mladším generacím Čechů postavou téměř neznámou je jednou ze smutných kapitol české omezenosti. Zemřel, jako po něm velký český vzdělanec, křesťan a humanista Komenský, daleko od rodné země.

Byl svatý Vojtěch také prvním českým exulantem či politickým uprchlíkem? Být jím mohl, snad i byl. Byl totiž z kmene Slavíkovců, ne z kmene Přemyslovců, kteří tehdy, v desátém století, již pevně ovládali Prahu. Kdyby byl nebyl Vojtěch umučen pohany, mohlo se mu dostat mučednického údělu z rukou novoapečených křesťanů českých doma. V tom měl asi na vybranou.

Českým nacionalistou Vojtěch tedy ani dobře být nemohl. Byl však hluboce myslícím a věřícím křesťanem. Zhuštěně by se dalo říci, že byl pražským biskupem v letech 982 - 987, v době napětí mezi Přemyslovci a Slavíkovci, v době pováclavské kdy Boleslavové usilovali o nezávislejší českou politiku, a také v době vrcholení schizmatu mezi západní a východní církví ve Středozeří. Byl také jedním z nejvzdělanějších Evropanů své doby v oblasti severně od Alp a zaníceným křesťanským misionářem mezi pohanskými Slovany. Těmi byl umučen k smrti. Jeho ostatky byly dlouho chovány v polském Hnězdně a Poláci pokládali Vojtěcha za misionáře polského. Jeho ostatky byly posléze z Hnězdně uloupeny českým knížetem Břetislavem a převezeny do Prahy.

Rod Slavíkovců byl v dobách Vojtěchových pražskými Čechy krušen. Jako pražský biskup se Slavíkovec Vojtěch sotva dobře cítil v Praze Boleslava II., jenž dal slavíkovská knížata vyvraždit, právě za jeho života. Musel tedy být Vojtěch trnem v oku pražské hradní straně, která v první polovině desátého století uvítala Drahoměřinův zákrok proti Ludmíle, a pak odstranění svatého Václava.

Vojtěch byla asi také prvním, i když zdaleka ne posledním českým biskupem, jemuž se pražská půda stala příliš horká. Také v našem století bylo odstraňování pražských biskupů ve floru, dokonce donedávna. Jako bychom své předky z desátého století i dnes slyšeli: co se nám ten člověk tady v Praze plete, on, z Libice, vlastně cizinec....Nejedna česká česká paní jistě již tehdy povídala jiným českým paním, a to českým šeptem, že ten Vojtěch je z rodu Slavíků. A to víte, Slavíkovci.... Pak asi následoval významný pohled....

Koncem desátého století byla sice Praha už nejen křesťanská a zaměřená na papežský Řím prostřednictvím bavorských přátel i přítelů. Stávala se důležitým křesťanským střediskem a v roce 973 získala i své první biskupství. Po prvním biskupovi, z Němce, nastoupil Vojtěch. Kolik v tom bylo křesťanství a kolik politiky - ustanovit v Praze tehdy biskupem vzdělaného Slavíkovce, dosud nemohlo být zváženo. Čechy

dvacátého století by nepřekvapilo eventuální zjištění, že byl Vojtěch pověřen hlídáním pražského hradu s pováclavskými panovníky ne právě nejpriznivěji nakloněnými německému císařství..

V té době si Češi rozestavovali kolem hranic hrady a hradiště. Dvě z vnitrozemských pevností severně od Prahy, Levý Hradec a Budeč, sloužily také jako sídla učení, a dostalo se tam vychování Václavovi a později i Vojtěchovi. Poté, co Charlemagne krví a železem obrátil na křesťanství sousední Sasy, snažili se zřejmě učenliví Češi čelit choutkám dobyvatelů právě vzdělanosti. Vyjimečně vzdělání Václav a Vojtěch, a před nimi také Ludmila, byli živoucím návodem jak přemáhat nepřátele, bez krve a železa.

Jedním z nejjárlivější střežených tajemství Evropy je způsob, jakým se v prvním tisíciletí dostali Slované z oblasti někde mezi Vislou a Dněprem do dolního Polabí k Atlantiku. Slované byli v poslední vlně pohybu celých národů, kterému se souhrne říká stěhování národů. Tyto "národy" byly ovšem indoevropské kmeny - až na ugroasijské Finy, Estonce a Maďary - které postupně z východu nastupovaly cestu na poloostrov Asie, kterému říkáme Evropa. Tyto kmeny termin "Evropa" neznaly a nebyly si vědomy své indoevropské sounáležitosti. První z nich dorazily do Itálie a Řecka. Mezi těmito vlnami byla také vlna Keltů a ta na staletí zaplavila skoro celou Evropu nad Alpami. Po keltské vlně přicházejí Germáni a ti nakonec Kelty vyhnali daleko na evropský západ. Až za germánskými kmeny pak přicházejí Slované, kteří už našli evropský jih zřejmě okupovaný a tak se museli spokojit s východem, středem a otevřeným severem. V jejich případě se nemohlo jednat o postup holubic, a zvěsti o české holubičí povaze byly asi výmyslem evropského romantismu nedávného data. Slované se asi chovali, jak bylo tehdy zvykem. Vybili germánské chlapce a muže, podrobili ženy a děti.

Není také známo, zda Germáni svá sídliště více méně vyklízali a nechávali slovanským vetřelcům při plenění volnou ruku, a nebo zda se jednalo o postupné prolinání a mísení obyvatel. Tak či tak, dále než k Atlantiku to tehdy nešlo. Kdo cestuje mezi Hamburkem přes severní Německo a Berlín do Lužice, projíždí ještě dnes, po staletích, osadami nesoucimi stále vesměs původní slovanská jména.

Pohanští Slované, vypudivše tak či onak pohany Germánské, začali koncem prvního tisíciletí zakoušet protinápory Germánů. Na rozdíl od prozíravějších Čechů se "polabští" Slované vzpouzeli pokřesťení. Bylo asi spojováno s rychlými pohyby mečů. Germáni, posílení zbytky římské kultury, kterou v popleněném Římě nechali vegetovat, a sešikování po způsobu dávných římských legií, začínali systematicky znovudobývat před několika sty lety ztracené území..

A do této rozjité doby spadá působení pokřesťených Čechů mezi pohanskými Slovany. Mezi nimi vyniká právě svatý Vojtěch, nikoli přímo Čech, ale velice blízký příbuzný, Slavíkovec. Hovoří řečí místních obyvatel, nebo řečí úzce spřízněnou a brojí proti pohanským bůžkům a modlám, asi tak, jak proti nim před sto padesáti lety před ním proti nim na Velké Moravě brojili Cyril a Metoděj. Svatý Vojtěch - tehdy ještě Vojtěch - pokračuje v díle započatém kdysi na Moravě věrozvěsty. Je tu však podstatný rozdíl. Soluňské bratry pozval sám panovník Velkomoravské říše, Rostislav. Polabské kmeny

Slovanů však nejsou spojeny v žádný větší administrativní celek - bojují s Germány, a mezi sebou. Ač to dokázat nelze, není vyloučeno, že poměry ve slovanském Polabí nebyly v desátém století nepodobné Rwandě z roku 1994. Genocida sousedů asi byla zcela běžným způsobem vyřizování účtů. A právě těmto "divochům" Vojtěch kácí modly a poráží posvátné stromy pohanských bůžků. Do takových poměrů tedy přichází již vysoce vzdělaný Slovan, Vojtěch, horlivý křesťan.

V Praze je již biskupství. Češi již nejsou zcela poplatní biskupovi řezenskému, a Vojtěch se stává druhým biskupem pražským. Pochází ze země již administrativně vedené po římském způsobu křesťanském, ovládané silným panovnickým rodem Přemyslovců. Ještě ovšem probíhají místní šarvátky. Přestože pražští Čechové jako kmen získávají nadvládu nad Doudleby, Zličany, Pšovany, Vršovci a ještě asi dvanácti dalšími českými kmeny, moc kromě Čechů nejlivnějšího kmene, Slavníkovců, je zlomena až někdy v roce 995, kdy Boleslav II, český kníže, dává celou slavníkovskou knížecí rodinu v Libici vyvraždit. Vojtěch-Slavníkovec nebyl tedy asi nepřítel myšlenky odejít ze země mezi slovanské pohany.

V Libici obležení Slavníkovci se prý dovolávali památky svatého Václava, leč nebyli ozbrojenci Boleslavovými vyslyšeni. Zde se jednalo o "Krevní vyčišťování" mezi pokřtěnými kmeny slovanskými. Vojtěch však dorazil do země, kde zmírňující křesťanské zvyky ještě neplatily. Servitky si ovšem tehdejší Slované jistě nebrali ani ve styku mezi sebou - však ještě v jedenáctém století je český kníže vládnoucí na pražském hradě jedním svým bratrem oslepen a druhým vykleštěn. Pustit se tedy do šíření slova Kristova mezi slovanskými pohany na severu bylo jednáním hrdinským a Vojtěchova smrt nemohla být něčím úplně nepředvídatelným.

Vojtěcha za svého považují též Poláci. Byl totiž jedním z prvních křesťanů na území Polska. Tam se tato nová víra rozšířila z Čech a celá křesťanská a církevní terminologie polská je založena na terminologii české. Svatého Vojtěcha uctívají dnes Poláci jako svého člověka tvrdíce často, že rozdíl mezi jednotlivými slovanskými kmeny byly v desátém století praneopatrné, že národní povědomí bylo zdaleka ještě nevyvinuto a že svatý Vojtěch mohl žít a zemřít jako Polák. Jeho působení ve slovenské Trnavě a dále na jihu - v tehdy ještě převážně slovanské Panonii - zanechalo hluboké stopy po dlouhá staletí, a památka svatého Vojtěch je v Trnavě uctívána dodnes.

Svatý Vojtěch také pobýval ve vzdálené cizině. Za svého pobytu v italském klášteře Montecassino se stal informátorem mnicha Vavřince, autora jedné z mnoha legend o Václavovi latinsky sepsané. Byl také inspirátorem legendy, kterou napsal jeho strýc Kristián v letech 992 - 994. Kristián, "Křesťan" snad byl bratrem nějakého slavníkovského knížete. Toto historické dílo napsané sto let před kronikou Kosmovou, se také zabývá pokřtěním Moravy Cyrilem a Methodějem, a profesor Pekař je pokládá za první autentickou práci o dějinách raného křesťanství u nás. Všichni ti tři současníci - montecassinský mnich Vavřinec, Kristián a jejich inspirátor svatý Vojtěch, se tedy zasloužili o naše poznání prvních křesťanských dění u nás.

Citujme hodnocení práce Vojtěchovy profesorem Pekařem: V české historiografii nedočkali se dosud zjev Vojtěchův a kulturní význam prostředí a okolí jeho toho uznání a

docení, jež mu nepochybně přísluší. Nejen jeho patrná souvislost s tzv. "ottonskou renesancí" v Sasích, ale kupodivu i intimní styky jeho s předními kulturními středisky a vzdělanci tehdejší Itálie, velký dojem, jímž osobnost a život Vojtěchův působily na vzdělaný svět tehdejší, počet mužů, který kulturnímu působení jeho stál i k dispozici - vše to zakládá přesvědčení, že Čechy let osmdesátých a devadesátých desátého století dostoupily jisté kulturní proslulosti a vzepjetí, jemuž podobného dosáhly teprve v době Karlově.

Naši marxisté a bolševici ovšem postavu Václavovu a Vojtěchovu přezírali. Oni, sami trpasličí vzdělání, v servilní úctě ke svým kremelským nadvládním pokládali za potřebné a užitečné zatajovat českou kulturní vyspělost v rámci středověkého křesťanství v dobách, kdy po Moskvě ještě nebylo památky. V marxistických intencích bylo zdůrazňovat rozvoj feudalismu a bagatelizovat českou vzdělanost křesťanskou.

Do jaké míry se budou svatým Vojtěchem zabývat novočeští konsumeristé ukáže teprve budoucnost. Dokořán otevřená okna nynější české svobody, i přes hlasité nářky osvobozených otroků dovolují mladým Čechům svoje ranné dějiny objevovat. Dnešní Češi, jisti si svojí trvalou existencí jako vyspělého národa evropského společenství, na rozdíl od pochyb romantiků z počátku minulého století, by měli objevovat pravdu, padni komu padni. Je možné, ba pravděpodobné, že česká vzdělanost, o níž se tak pochvalně vyjádřil Eneáš Sylvius Piccolomini, pozdější papež patnáctého století, vede ke Komenskému také přes svatého Vojtěcha.

Byl tedy svatý Vojtěch spolu se svatou Ludmilou, svatým Václavem, a později s Karlem IV. jednou z nejsvětějších postav českého středověku. Pokud jeho místo v kulturním vývoji své země Češi zatím ještě nedocenili, ochuzují se o vzácný klenot svých nejranějších dějin.

Nad dopisy čtenářů

Ještě jednou se vracíme k dopisu, který jsme uveřejnili ve 39. čísle v listopadu loňského roku.

Vážená paní redaktorko,

Kdyby naši mladí přátelé Adéla Šilená a Petr Zrubecký nebyli tak mladí, a kdyby nebyli odešli s platnými českými pasy ze svobodné České republiky a nejezdili s nimi potom pohodlně na kole kolem světa, a kdyby naopak bývali odešli spolu s desítkami tisíc z univerzity vyhozených studentů, a kdyby jim místo pozdravů celníků byly kolem hlav létaly kulky a za nočního prodírání se šumavským houštím kolem nich štekali vlčáci pohraničních stráží, kdyby byli poznali hořkost odchodu z domova bez rozloučení se s nejbližšími a poznali život v žebráckých lágrech a později svízele prvních let na druhém konci světa kdy v jejich vlastní zemi soptily smečky bolševické bojůvkářů, a kdyby okusili jak chutná zpráva, že otec, bratr nebo jiný člen rodiny byl odsouzen za nic na dlouhá léta ve vězení nebo dokonce popraveni, možná, že by dnes rychleji a bez nesnází pochopili rozdíl mezi termíny exulant, emigrant a krajan. Dej Bůh, aby se ve zdraví pokojí a přes volnou hranici opět ocitli doma u svých a aby nebyli nikdy vystaveni volbě mezi opuštěním nové rodiny po téměř půl století v cizině a domovem.

To jim ze srdce přeje slovíčkář
Bořek Šindler

Vážená redakce,

dovolte mi, abych popřál vám i vašim čtenářům pěkné vánoce a úspěšný a šťastný Nový rok.

Chtěl bych také poděkovat všem, kteří mají pro vaši obětavou a náročnou práci pochopení a podporují ji. Na stránkách vašeho tisku neplníte pouze roli místního zpravodaje, ale pomáháte mnoha Čechům žijícím v zahraničí udržovat vztah se starou vlastí. Tím také přispíváte k dialogu mezi lidmi jednoho národa, kteří žijí na různých místech světa.

Jsem si vědom, že existence krajaňských novin závisí z velké míry na osobním nasazení jednotlivců a na jejich přesvědčení, že se tak děje pro dobrou věc. Ujišťuji vás, že toto přesvědčení s vámi sdílím a rozhodně nejsem sám. Za to vám všem ještě jednou děkuji.

Srdečně zdraví

Petr Kolář
ředitel odboru
krajaňských a nevládních
styků MZV ČR

Využívám téhle příležitosti, abych rovněž moc poděkovala všem, kteří mi s novinami pomáhají a pravidelně posílají příspěvky. Hlavně děkuji Bořkovi Šindlerovi nejen za jeho práci, ale i za trpělivost, kterou se mnou má. Děkuji také Janu Plavcovi a jsem moc ráda, že se mu stále stávají neuvěřitelné příhody, které nám s velikým smyslem pro humor vypráví.

Jana Háberová

Z tajů krás české řeči

Na rozdíl od poměrně zřídka se vyskytujícího plnokrevného ženského "ano" není české "ano" až tak neobvyklé. Je však v Evropě unikátní. Angličanům a Řomům vadí to "no". Připomíná jim spíše "ne". České "ano" nemá příbuzné mezi jazyky románskými, germánskými, ba ani snad mezi slovanskými. Vzniklo prý spojením částic "a" a "no". Jiní je spojují s latinským "enim" anebo "nam". A prý Češi tento způsob přitakání používali už v patnáctém století.

Právě tak jako ženské "ne" všeobecně je české "ne" daleko problematičtější než to přitakání. Ovšemže také méně originální. Většina evropských řečí má v záporu "n" - no, non, nein, nēt, ni, nie a české "ne" mezi ně dobře zapadne. Nebylo dosud zjištěno, zda Češi používají přitakání častěji než záporu, leč oni pověstní zlí jazykové tvrdí, že některé Evropanky si potrpí na přitakávání více než ty ostatní. Tak, tak manželce, tak prý přitakávají.

Další českou specialitou je dvojitý zápor. Nemám nic. Angličané a Němci "mají nic". I have nothing, ich habe nichts. My, Češi nemáme nic, nic neznáme, nic nevíme. Nic mi neříkej, ty nevěrníku, už ode mne nikdy nic nechťej. Tento dokonce trojitý zápor není gramatickou výsadou českých děv. Lze jej lehounce převést na maskulinum.

Českou zvláštností je také tvoření záporových sloves: dát/nedat, mít/nemít, nechodit, nemilovat, nečekat, nenamáhat se. Julie naolejuje nebo nenaolejuje. Nebát se a nekrást. Vyjimek snad není. Je to též jeden ze znaků lapidárnosti češtiny. Anglický Hamlet potřebuje šest slov: to be or not to be. Český jen tři: být či nebýt.

Česká přídavná jména jsou už vybiravější. Lze sice říkat hezká/nehezká, učesaná/neučesaná, nikoli však nekrásná, netlustá, nechytřá, alespoň ne běžně. Někdy to "ne" ani opak nevyjadřuje - smyslný/nesmyslný, mocný/nemocný, smírný/nesmírný. Není tedy v říši adjektiv zápor jako zápor. Ještě daleko vybiravější jsou však česká jména podstatná. Klid/neklid, způsob/nezpůsob, štěstí/neštěstí, to ano. Ale nikoli neles, nedům, nežena, nenevěsta. Ledaže bychom použili obratu pán/ nepán,

bohatec/nebohatec, inteligent/neinteligent, všechno postřílet.

Již tradičně vzpomínané české feministky si v češtině přicházejí na své (i na jejich) v pralese mužského rodu jako nekňuba, nemešlo, neurvalec, neposlucha, nenažranec, nemotora, nemrava. Čeští muži namítají, že většina těch jmen má tvary ženské, a to i ve spojení s adjektivem: nemrava nemravná, nestyda nestydatá. Ba dokonce i neurvalec neurvalá! Nicméně konečná bitva na tomto poli vybojována ještě nebyla, to nemešlo liný! Není také prokázáno, zda tyto ženské tvary šité na muže jsou plody bodrých Čechů jako takových.

A co netýkavka? Na revanš? Květiněčka ženská, anebo jen rodu ženského? Žel ve smyslu přeneseném je obourodá. Pražská Nekázanka se ve své feminitě přímo utápí. Ale kdyby byla i Kázanka, mohl by to být muž? No řekněte, chlapi.....

B.Š.

Zveme vás na nezapomenutelnou dovolenou

Magnetic ISLAND

Ostrov věčného léta, romantických zálivů, zlatých pláží a kokosových palm. Je 8 kilometrů od Townsville v severním Queenslandu. má rozlohu 52 km² a je z větší části národním parkem. Ostrov má všechny služby města, obchody, 15 výborných restaurací, 4 turistické resorty, golf, tenis, plachetnice, procházky panenskou přírodou národního parku.

Zábava pro dospělé i pro děti a celoroční koupání!

Moderní, kompletně vybavené dvoupokojové a jednopokojové byty na pláži Nelly Bay s panoramatickým výhledem na moře. Na požádání zašleme fotografie a reklamní letáky s dalšími informacemi.

Navštivte nás na Rose Bay a my vám promítneme video.

Týdenní pronájem od \$ 260.-

Informace:

Beachside Palms Holiday Units

Frank Baychek

7 Wilberforce Ave, Rose Bay, NSW 2029

telefon: (02) 371 9164

ČESKÉ KNIHY PRODÁM

Volejte po 18. hodině
Jirku na tel. číslo :
(02) 799 1992

Atraktivní, vzdělaná Češka,
41 let, 172 cm vysoká, mluvící
anglicky, se zájmem o sport a zvířata,
hledá vážné seznámení
s inteligentním a spolehlivým
mužem ze zámorí.
Prosím foto a datum narození.
Odpovědi na adresu :
Katka Zajícová Semická 3290
143 00 Praha 4, Czech republic

CESTA EGYPTEM

Bye - bye, Cairo - hallo, Giza!

Dagmar Balcárková

Nejkrásnější pohled na Cairo je prý z Citadely, tvrdili zasvěcení, tak jsem si umínila, že se o tom půjdu přesvědčit. A měli pravdu. Bylo to krásnější než pohled z letadla při přistávání, a to je co říci! Do nedozírné dále se přede mnou rozprostíralo nekonečné panorama tohoto ohromného, krásného, a tak zvláštního města.

Citadela sama je právem nazývána chloubou islámské části Caira. Založil ji ve 12. století našeho letopočtu Salaah el Din (Saladin), zarytý nepřítel křížáků, který svrhl v Egyptě vládu Fátimů a stal se sultánem Egypta a Sýrie. Za třináct let poté dobyl Jeruzaléma, což zadalo příčinu ke třetí křížové výpravě.

Ještě starší než Citadela je muslimská univerzita Al Azhar. Byla založena za vlády Fátimů v roce 988 našeho letopočtu. Je to jedna z nejstarších univerzit na světě, která se na začátku 19. století značně zmodernizovala. kromě islámu se začala přednášet také matematika, fyzika a další technické předměty, a důležité je, že i muslimským ženám byl umožněn přístup ke studiu.

Každopádně si nelze nechat ujít prohlídku velké alabastrové mešity Mohammeda Aliho, která je pravým pokladem architektury Caira, majestátní, ohromná, zářící zlatě, stříbrně a růžově hladkou krásou.

Velmi zajímavá je prohlídka koptské části Caira. Koptové jsou potomky Egypťanů, kteří vyznávali křesťanství. Měli svůj jazyk i písmo. Tento jazyk zanikl už v 10. století a užívá se ho pouze při bohoslužbách koptské církve. Tato křesťanská církev vznikla v 5. století našeho letopočtu, když se Koptové odtrhli od řeckých katolíků. Koptské písmo se trochu podobá řecké abecedě. A mluvíme-li o písmu, je třeba se zmínit o slavném francouzském učenci, Jean Francois Champollionovi, právem nazývaném zakladatelem egyptologie. Koptským jazykem a písmem se zabýval od mládí, a v roce 1822 první rozluštil hieroglyfy na slavné "Rosettě" (kterou dnes můžeme vidět v Britském muzeu v Londýně).

V této části města najdeme také zajímavý koptský kostel, zasvěcený paně Marli, neobyčejný svým tvarem a způsobem stavby, a proto nazývaný "Hanging Church of St. Mary". U těch kostelů jsem si všimla, že mešity i křesťanské kostely jsou kolikrát velmi blízko sebe, ale nezdá se, že by to někomu vadilo. Asi jsem za mlada příliš důkladně četla Mayovky, protože jsem podvědomě očekávala, že se setkám se zjevným zaujetím muslimů proti každému, kdo není jejich víry, ale moji arabští přátelé mne ujišťovali, že to už dávno není pravda. Faktem je, že jsou v Cairu - a nejen v Cairu - různé kostely, a je jich mnoho.

Než opustíme koptské Cairo, stojí za to stavit se ve zdeším muzeu, ve kterém najdeme velmi obsáhlou sbírku koptského umění. (Museum of Coptic Art)

Bylo už po poledni, když jsem si uvědomila, že mám v tomhle přišerném vedru strašnou žízeň. V duchu jsem si vyčítala, že jsem nenásledovala příkladu ostatních turistů, kteří, ať jdou kam jdou, nosí si s sebou nejméně litrovku minerálky a ucučávají. Ohrnovala jsem nad minerálkou nos, že by stejně za chvíli zteplala, ale teď jsem si říkala, že by ani ta teplá minerálka nebyla špatná. Ono je totiž nebezpečné pít v Egyptě jen tak vodu, a mléko raději také ne. Rovněž se nevyplácí jíst neomyté a neoloupané ovoce ze stánků. Může se totiž lehce stát, že by člověk nenašel včas útočiště, které zde poeticky žertem nazývají "temple of relief".

Vracela jsem se cestou, která vedla okolo věhlasného hotelu Marriot. Když jsem ten hotel uviděla, napadlo mne, kolik "LE" by asi v takovém prostředí stála "Sport-Cola" nebo "Seven up". On totiž ten hotel Marriot býval dříve královský palác a vypadá podle toho. K imponujícímu vchodu vedla po obou stranách mramorová sloupová, zdobená mřížkami a všelijak pokroucenými oblouky zlaté barvy, a mezi nimiž velkých zavěšených košů doslova tekly květiny všech možných barev. Mezitím se motaly desítky podobně vyšňořených vrátných, jako byl ten náš v hotelu Prezident, ale ještě vznešenějších a důležitějších. Pokud jsem stačila okouknout foyer za skleněnými dveřmi, byly tam všelijaké sloupy, výklenky, stojany s mnohokrát ramennými svícníky, a ze stropu visely

těžké křišťálové lustry se svíčkami. Podlaha, vykládaná čtverci bílého a černého mramoru, se blýskala... a dál už jsem ani nekoukala, raději jsem se odtamtud snažila co nejrychleji vymotat, než se mne někdo zeptá, co si ráčím.

Venku stále přijížděly a odjížděly taxíky, sjížděli se již účastníci konference o budoucí populaci naší milé zeměkoule. Všimla jsem si několika hloučků s transparenty s protestními hesly, třebaže konference měla začít až příští týden. Teď mi bylo jasné, proč hotel střežili vojáci se samopaly! Mezi delegáty bylo hodně prominentních osob, dokonce se hovořilo o účasti několika králů.

I v minulosti se zde konaly důležité konference, například za druhé světové války se zde sešli Winston Churchill, prezident Roosevelt a generál Čankajšek k projednání společného postupu proti Japonsku. Konference o solidaritě afrických a asijských národů se konala také zde, a později zde probíhala důležitá konference o uzavření příměří mezi Egyptem a Izraelem. Hotel nese jméno "Marriot" na počest zakladatele Egyptského muzea v Cairu, Francouze Auguste Ferdinanda Francois Marriot Paši, který byl slavným egyptologem minulého století.

Druhý sen časné ráno jsme opustili Cairo a vypravili se do Gízy. Myslela jsem, že pojedou někam do pouště, a byla jsem překvapena, že Giza je docela blízko, skoro předměstí Caira. Je to moderní, rozlehlé město se širokými ulicemi, rušnou dopravou, mrakodrapy, obchody, hotely, zkrátka vším, co si může i náročný turista přát.

První návštěva neplatila pyramidám, ale firmě ANI, která má svůj podnik přímo na jedné z nejfrekventovanějších ulic města Pyramidas Raod, a vyrábí zde i prodává papyrus. Postup výroby se zřejmě od starověku příliš nezměnil. Ta rostlina, papyrus, vypadá jako rákos nebo třtina. Stonky rostliny se napřed nějakou dobu mačejí, pak se vysuší, lisují a nasekají na tenké proužky, které se pečlivě naskládají jednak vedle sebe, jednak napříč na sebe v pravém úhlu. Potom se polijí lepivým roztokem záhadného složení (co to je, to nikdo neřekne) a suší se na slunci. Suché se uhladí kostěným hladítkem, a může se na to malovat nebo tisknout obrázky. Samozřejmě, že takový obrázek na papy-

ru je příšerně drahý, ale stejně každý koupí raději přímo z výroby, protože správně předpokládá, že v obchodech by to bylo ještě dražší. Firma ANI přiloží ke každému obrázku ověření, že jde o pravý a nefalšovaný papyrus.

Vyzbrojení tvrdou obálkou s bezpečně uloženým suvenýrem, a lehčí o další "LE" (případně Banka Card, Mater Card, Visa Card, atd vítány a překvapení nastane až doma), jedeme konečně k pyramidám, které jsou vzdáleny asi 8 km západně od města. Asfaltovaná silnice až k nim nevede, ale zabloudit nelze, i když zatím není vidět nic, než auta, autobusy, a později velbloudy, na nichž se za "pouhých" 10 LE za 10 minut kymáci vyjevení turista - stačí nechat se unášet proudem.

A pak je konečně vidíme před sebou - tři pyramidy a Sfinx! Stojí zde ve své majestátnosti již 4.000 let! Vznikly za dynastie okolo 2600 před našim letopočtem. Největší z nich je pyramida Cheopsova, (též Chufu), který byl prvním faraónem této dynastie, a nejmočnějším vládcem ve Staré říši. Jeho pyramida spočívá na základně 53.900 čtverečních metrů, a od druhých dvou pyramid se liší velikostí a vnitřním uspořádáním mnoha chodeb a místností. Královská místnost je přístupná svislou chodbou, vedoucí z podlahy.

Druhá, poněkud menší pyramida se nazývá Chefrenova (též Chefra), podle Cheopsova nástupce. Tato pyramida má dva vchody, velmi silné, pevné zdivo, a zvenku část původního obložení ze žuly a vápence. Blízko této pyramidy se nachází podlouhá stavba s prostornými místnostmi, která sloužila k ubytování 4.000 dělníků.

Třetí, nejmenší pyramida se nazývá Mycerinova. Myserinus (též Menkanra) byl nástupcem Chefrenovým. Měl pověst mírného a spravedlivého panovníka, na rozdíl od obou svých předchůdců, kteří platili za tyrany. Podle pověsti uvalili prý bohové na Egypt trest - 150 let tyranské vlády - protože prý se lidé rouhali, nadávali na těžkou práci, špatně se modlili, nosili kněžím malé oběti a vůbec, celkově zlobili, a co ještě vyváděli, to už jsem se nedozvěděla. Když nastoupil Myserinus, chybělo do odpykání trestu ještě 44 let. Ke všemu ještě vzkázali bohové Myserinovi ústy proroka, že bude vládnout pouze šest let. Tohle proroctví

ale nevyšlo, protože Mycerinus vládl mnohem déle, a spravedlivě a moudře, takže si mohli Egypťané alespoň na nějaký čas oddychnout. Spodních šestnáct řad stavebních kamenů této pyramidy je obloženo červeným granitem.

Konstrukce pyramid je obdivuhodně přesná, a dodnes není úplně jasné, jak toho staří Egypťané docílili. Existuje mnoho dohadů o tom, kdo vlastně byli lidé, kteří pyramidy stavěli, jakým způsobem dopravovali velké kameny na příslušná místa, a jakých nástrojů a pomůcek při stavbě používali. Moderní archeologové zamítají teorii, že pyramidy stavěli otroci a tvrdí, že to byli jednak řemeslníci, (kameníci), a jednak zemědělci a chovatelé dobytka, usídlení v povodí Nilu, tvrdí také, že stavební materiál, tedy kameny, se nacházely přímo v okolí, kde stojí pyramidy, a že tyto žulové kameny rozsekávali pomocí dřevěných klínů, silně nasáknutých vodou, které zatloukali do míst, kde našli prasklinu. Uvědomíme-li si, že např. k postavení Cheopsovy pyramidy bylo třeba 6 milionů tun kamene, a že se jen na této stavbě podílelo 10.000 pracovníků, vidíme, že ještě hodně usilovného výzkumu bude třeba, abychom se dozvěděli více o těchto velkolepých památkách staré egyptské kultury, a jejich stavitelích.

Tyto tři pyramidy zdaleka nejsou v těchto místech jedinými hroby. Četné pahorky v širokém okolí napovídají, že se zde nacházejí hrobky králů až ve vzdálenosti 100 km směrem k jihu, některé jsou až 30 m hluboké.

A nad tím vším vládne Velká Sfinx s ženskou hlavou a lvím tělem, přes 500 m dlouhá, a ani fakt, že má uražený nos, ji neubírá na vznešenosti. Mezi tlapami třímá skříňku slunečního boha Harmachise. Sfinx byla postavena za vlády Chefrenovy a existují dokonce teorie, že měla zobrazovat tohoto faraóna, a že skutečně nese jeho podobu.

Stála jsem hluboko pod ní, dlouho jsem se na ni dívala, a v duchu si říkala: "Kdyby tak mohla vyprávět!"

Kamenná, mlčenlivá, tajemná a věčná, ostře se odráží od modré oblohy, tisíce let hlídá přístup do údolí Nilu - Velká Sfinx.

(pokračování příště)

Zpráva pod čarou:

V říjnu 1994 objevili restaurátoři během opravy Velké Sfinx velmi zajímavou věc: Našli totiž otvor, který vypadal jako tunel, vedoucí hluboko do "útrob" této staré, ale stále záhadné sochy. Okamžitě přerušili práci a vyrozuměli archeology, kteří ihned přijeli. Po zevrubné prohlídce zjistili, že jde skutečně o tunel, jehož vchod se nachází na severní straně této 73 metrů dlouhé vápencové sochy, asi v polovině mezi předními tlapami sfinx a jejím zakrouceným ocasem, a je částečně zatarasen kameny.

Podrobné výzkumné práce archeologů začnou tento měsíc, ale již dnes mohou s určitostí říci, že tunel pochází z doby faraónů.

Na dobré stopě?

Jan Plavec

Miluji turistiku. A mám tím na mysli činnost odvozenou od slova "túra" - šlapání pěšky, na kole, na lyžích anebo pádlování přírodou, až je z toho člověk ztůrovaný. To, na rozdíl od tzv. "turismu", jak známo zde, při kterém masy lidí (často příliš masitých k pochodování) jsou přesunovány po zeměkouli auty, vlaky, letadly (brzy i raketami), luxusními loděmi, snowmobily nebo alespoň na hřbetu jiných zvířat. Tito lidé byli doma známí pod názvem "masnáci" podle odpadu, který za sebou zanechávali. (vyjimkou byli extra hubení turisté, kteří byli v počátcích kolonie transportováni do Austrálie proti své vůli. Těm je nutno uznat, že byli v pochodování znevýhodnění řetězy s koulemi na nohou). Kupodivu, jejich pravý opak, menšina super zdatných individuí je pro přírodu ještě větší kalamitou. Ti se pod dobře vystihujícím termínem "bushwalking" přírodou doslova prodírají, klestíce siskrz ní dle azimutu cestu mačetaми, drtíce ji těžkou obuví čemuž říkají "minimum impact walking". Anebo, coby těleso zvané "expedice" zanechávají za sebou hory "space-age" odpadků: Hliníkové fólie, PVC obaly, konzervy, kyslíkové bomby, stany, latríny, krabičky od Kodaku, vybité baterie a zhynulé členy výpravy (viz. Mt. Everest). Jejich jedinou slabinou jsou helikoptéry - miluji je, když jim dojde pára. Obojí se rádi chlubi tím, že byli v tajemných či dokonce v posvátných místech kam lidská noha dosud nevkrčila.

Samozřejmě o tom dělají filmy, přednášky a později tam za poplatek vodi tzv. "wilderness tours" pro lidi co se potřebují vzpamatovat z "civilizace". Připomíná mi to kuřáky a co doma rádi jezdili v nekuřáckém oddělení vlaku, protože tam byl čistší vzduch. Nejposlednější móda, tzv. "eco-tourism" přivádí voyeuristické skupiny vybavené mocnými teleobjektivy prakticky přímo do ložnic flory a fauny. Nic už není svaté. Zvěř je těmito "Safari" úplně vyčerpaná z neustálého pózování. Chudák panenská příroda - už na ni toho nedotknutého moc není.

Praví turisté ji neznásilňovali. Nechali obory a rezervace zvířatům,

pralesy a chráněná území rostlinám. Chodili po pěkně udržovaných pěšinkách a spali v chatách - netahali s sebou půlku domácnosti i s vylevkou. Jejich vrcholnou odrůdou byli tzv. "cestovatelé", kteří se lišili tím, že měli menší výdrž doma. Dnes lidé v pohybu po většině předněčím utíkají spíše než za něčím jdou. "Jdi za zeleným světlem..."? Houby, ženou se přes křižovatku na červenou! Je na čase to naše rozklusané stádo zmapovat a usměrnit. Mám na to plán. Zavežu v Austrálii značené turistické cesty, tak jak to bylo doma. Vojta Náprstek tam s tím začal před sto lety, tady to budu já. Austrálie je k tomu, myslím zralá. Ta sláva! A bude to vlastně můj dar mému novému domovu. Bude to příspěvek české kultuře tomuto ostrovnímu kontinentu, který se jen před 200 lety vynořil z doby kamenné. Je čas tuto drsnou krajinu zhumanisovat.

Už jako kluk (před půl stoletím) jsem s partou pochodoval po lesích a luzích země české (k zoufalství zemědělců, zahrádkářů, myslivců a porybných). Později jsem sjížděl řeky na kajaku, odškrtoval pohorí na běžkách a polykal prach kilometrů silnic na kole. Miloval jsem geografii - mapy, plány, terén - laskal jsem se s vypouklými a dolinami mě boubelaté země. Československo jsem až na malé výjimky (pohraniční pásmo s NSR a SSSR) dobře procestoval. Odchod v roce 1969 byl vlastně logický, další krok, ač tehdy dramatický. Svět však volal. Když jsem se pak po dlouhých cestách shodou všech okolností ocitl nakonec zde v Tasmanii, byl jsem ve svém živlu. Podnebí je tu příjemné, kraj kopcovitý a zelený - i v létě se tu dá hýbat. Šlapal jsem tedy dál, byť ze světové perspektivy na místě. Přes náhorní planiny tisíců jezer "střechy Tasmanie", po obydleném pobřeží severu, po krásných plážích východního pobřeží - tasmanického Sunshine Coast i divočinou západu kde jde často o holý život. Hlavně ale v údolí řeky Huon - mém rajóně. To je úžasně libezné se svými sady, vinicemi, alejemi topolů chránících chmelnice, dobře udržovanými pastvinami a všim tím se vinoucí řekou nesoucí rašelinou, tmavě zbarvenou vodu do jižního oceánu. Dál - Antarktida. Její ledovce plují hned za obzorem a často sem dýchnou ledovým vzduchem. Sníh tu svítí dlouho do jara v horách nad

hranicí lesa. Zemský ráj to na pohled. Realita je ale poněkud jiná. Většina neobdělávané půdy a lesů je neprůnikatelnými houštinami ostružiní dovezeného sem z Evropy a rozšířeném ptactvem skrze trus. Navíc všechna použitelná země je v soukromém vlastnictví lidí, kteří všeobecně mají rádi střelné zbraně a velké psy. Mě pochody jsou tak často velice rychle a krvavé. Na jednu z mých průzkumnických výprav jsem s sebou z altruismu vzal žáky 1. - 3. třídy základní školy. Jsouce malých postav skončili plačky stoje ve vzpažení uprostřed mýtiny porostlé trnitým houštinám. Na ostružiny jim došla chuť. Je tu ale i historie. Objevil jsem zde na příklad opuštěnou chaloupku, ve které se narodil Young Einstein, jehož příběh zvečnil ve stejnojmenném filmu australský režisér Jakoo Serious. Prolezl jsem to tu tedy křížem krážem, znám tu každý kout. A od prvního dne ve mně ta myšlenka kličila - značené stezky. Všechno jsem tedy důkladně zmapoval, udělal stovky fotek a náčrtů, změnil pochodové časy a kilometry, nakmil psy a pokusil se o konverzaci s "hillbillies" držících strategické průsmyky (jejich odpovědi mě zůstaly záhadou, myslím si ale, že mně povolili průchod). Po patnácti letech příprav nastal čas k realizaci.

Podle harmonogramu, který jsem si k tomu zhotovil, mým prvním úkolem bylo získat podporu místního klubu křovíšlapů - "Huon Ramblers". Připravil jsem si potřebné materiály týkající se zdejšího terénu a k tomu ukázkou, jak to funguje doma: Mapu Krkonoš, Krásy Slovenska, články o značkářích v angličtině - dokonce jsem z papundecklu vystříhal a vybarvil směrovky a označil je místními jmény. Zjistil jsem si kdy má jejich klub výroční schůzi a vyzbrojen tímto portfoliem jsem tam napochodoval. Ještě před dvěma CWA (Country Women's Ass.), kde se schůze konala jsem trochu zaváhal. Všimnul jsem si zaparkovaných, naleštěných aut: Rangerover, Landcruiser, Jackeroo, Pajero, Sierra... mají zřejmě třídu, nebudu pod jejich úrovní? Podíval jsem se na své kalhoty potřhané od ostatních drátů a zlých psů. Budou tomu, co jim chci říci rozumět? Není to všechno jenom nadšený omyl? Vždyť já to mohu ještě schytat z obou stran! Ochranáři se do mne obují, že jim chci malovat po stromech a

pokroková veřejnost mně seřve, že chci zablokovat ještě víc přírodních zdrojů. Nu co, my Češi máme k mučednictví blízko... zatukal jsem a vstoupil.

Abych se dobře uvedl, chtěl jsem po bačovsku pozdravit "Hore zdar!" Zajíknul jsem se však překvapením a zašeptal "Pán Bůh požehnej! Snad to není "Golden Years Club", lekl jsem se. Jsem já to tady vůbec na správné adrese? Asi ano, věk je tu tedy pokročilý, ale dle výzbroje jde o turisty: Vlněné kulichy, balaklávy z velbloudí srstě, Goretexové kabátky.... samé nejlepší značky. Se svými rozšláplými pracovními botami a pocuchaným svetrem bylo jasné, že nejsem jedním z nich. "Co je to?" otočili se překvapeně na svého vedoucího. "After-dinner speaker", uklidnil je. "Má to povpleno". Postavil jsem na zem těžkou krabici, kterou jsem s sebou přinesl. "Já se raději vidím coby osvětový pracovník", dodal jsem skromně. Podívali se s obavami na lustr. Sedl jsem si dožad a vyslechl jejich agendu: Zvolení nového předsednictva, finanční zprávu (jsou prachati!), Life Insurance pro případné pozůstalé, ujednání výročního banketu, zájezd do kasína, ochutnávací túru místními vinicemi (všiml jsem si, že značná část členů má s sebou místo polních láhví na vodu plochou kapesní butylku s koňakem, kterého si občas přilnou), zabukování vytápěných chatěk u horského jezírka, návštěvu plaveckého bazénu (to tam chodí šlapat vodu?) a několik abiturientů členů zesnulých během zimní přestávky. Mám z toho všeho dojem, že už toho asi moc nenapochoduji, mají ale saldo na kontu a dobré styky - to právě potřebuji. Schůzi zakončili občerstvením. Ovládl jsem se a odmítl nabízenou sušenku. Naopak, využil jsem této příležitosti, kdy jsou lidé většinou v dobré náladě a vyžádal si slovo.

Nikdy jsem před tím jako řečník nikde nevystoupil ani "after-dinner" ani "during tea", vytušil jsem však, že bude důležité získat si hned na počátku jejich plnou pozornost než začnou podřimovat. Otevřel jsem tedy krabici, vytáhl z ní špalek s pahýlem větve, který jsem v ní skrýval a udeřil s ním před sebou. Efekt byl okamžitý. Veselé breptání jakoby utalo. Ztichli a v tichosti zírají na ten upížený kmen. V jejich očích vidím strach. Asi se lekli, že jsem ochranář, který si přišel stěžovat, že při svém

ramblování poškodili nějaký strom. Nespouštějí ze špaluku oči. Smutně jsem pokynul hlavou a začínám řečnit: O smutném stavu lidstva, o zpuštěné přírodě, o zlomených srdcích těch, na kterých těžce leží zodpovědnost za osud naší civilizace. "Nic však není ztraceno", nabízím naději, "přináším vám dobrou zprávu" a nedočkavě spouštím na své oblíbené téma: O krásách značených cest....34.000 km jich je v dřívější ČSR (O vzrušení při plánování túry, studiu map a jízdních řádů ČSD - bible to turistů, pak radost v terénu z těch tichých průvodců přírodou, jásavé barvy v šeru skalního města nebo v pochmurném lese - hleďte ..... otočil jsem špalek a objevila se značka - hřebenovka, bílá, červená, bílá. "Vede vás bezpečně místy, kde jen kamzíci si troufají skalní suti..." Spadl mi kámen ze srdce, zírají na to s neskrývaným údivem. Jen předseda spolku s předstíraným nezájmem zarytý hledí do podlahy (obává se, že mu přeběhne jeho stádečko). "Není to krása?" pokračuji nadšeně. "Ta úleva, když za soumraku, v posledním světle zimního dne, na stromě na okraji zasněžené paseky zazáří věrná značka..... jsem na dobré stopě! Pak již zavoni kouř smolného dřeva a chata je blízko. Nebo uprostřed letních polí - značka na božích mukách, nad hlavou v bílých oblacích skřívánčí zpěv a okolo vlnící se lány, vůně obilí, zvuk poledního zvonu z kostelíka na kopečku, pod ním příkrčená vesnička.... srdce jása, duše se pne.... sám jsem tak jednou stál a nemouhouce se ubránit přílivu emocí, k údivu ženou narovnaných v pozoru jsem pěl národní hymnu: "Where is my home? Where is my home? - miněno poeticky samozřejmě, ne že jsem jako zabloudil a ptám se na cestu, mněl jsem s sebou mapu", vysvětluji doslovný překlad naší krásné hymny. Ozaplavených lučinách, blýskání a divo hromobití, vzhledem ke špatným zkušenostem Australanů se živly raději pomlčuji. Tváře mi hoří vlasteneckým zápalem - jestli tohle nezabere, tak tedy nevím! Pobledlý stařík uprostřed ztichlého shromáždění zdvihl třesoucí se ruku k srdeční krajině. Aha, už ho to taky chytá! Odvádějí ho k pohovce u okna a rozepínají mu flanelovou košili u krku. "Ano, je to k zalknutí, ta nesmírná krása, která nás tu obklopuje a musíme umožnit všem, aby se na ni také mohli

podílet. Zavede se 100 jarních kilometrů, 24 hodinové pochody, hromadné přesuny - do Prčic (překládám "Orsic") jich na př. z Prahy každý rok chodí až 36 000 naráz!! Tomu říkám masové hnutí! A je k tomu nejvyšší čas! Slyšeli jste tu smutnou zprávu o severozápadní Tasmanii? Nejčistší vzduch na světě, zem mléka a strdí a dobrých sýrů.... a je to "Heart Attack Capital of Australia"! Je nejvyšší čas dát to tučnicki tikadlo do pohybu. Mladí, staří, ženy, muži, transvestites, invalidi.... týká se to všech. Přivedeme je na správnou cestu, označíme to, vybudujeme schůdky prošploty - tak jak to mají v Anglii, postavíme můstky přes potoky, vztyčíme rozcestníky ze samorostů, na jaře budeme za zpěvu kantát čistit studánky, budeme udržovat a rozšiřovat tu síť značených cest, až zahrne celou Tasmanii, později i mainland a kdo ví... jsme zde na prahu Asie: Nová Guinea, Timor, Bali, Kambodža, Korea, čínská zeď, Mt. Fuji, Himalaje - Kančenčunga.... označujeme to všechno, máme neomezený prostor. Ukážeme, že člověkem obhospodařovaná krajina je zrovna tak krásná jako tzv. divočina, že dobře spravovaná lesní těžba nebo lom mohou být libivou součástí přírody. Budeme vzdělávat neuvědomělé masy i extremisty na obou stranách zfanatizované diskuse o životním prostředí. Umožníme lidem samotářské, introspektivní toučky, tolik potřebné duševní hygieně. (Ramblers se srazili těsněji dohromady). "A vy, starší turisté budete tak moci předat své zkušenosti mládeži, dát něco zpátky přírodě, ze které jste až do teď jen brali. Náklady s tím budou překvapivě nevelké." Pokladník klubu zdvihl nesměle paži. Ukázal jsem na něj prstem. "Neptejte se co pro vás může Huon Valley udělat, ale co vy můžete udělat pro něj!" Spustil ruku a sklonil zrak. "Vrátíme se k ideálům společného vlastnictví půdy původních obyvatel této země, přinutíme bohaté latifundisty, aby otevřeli své pozemky prostému lidu tak jak je tomu v mé domovině. Na celém světě byste marně hledali podobný systém značených turistických cest! Já to zde nabízím mému adoptovanému domovu. Přijměte to jako dar ze srdce Evropy multikulturní Austrálii. To a švestkové knedlíky, které jsem naučil mé dcery vařit, je můj příspěvek. A vám speciálně dávám neopakovatelnou

příležitost stát u kolébky - ne, přímo v porodním sále, u zrodu tohoto, na jižní polokouli unikátního hnutí. Stanete se značkaři - "trail blazers" a Huon Valley bude navždy Mekkou turistů a značkařů z celé Austrálie. Komerční potenciál je úžasný: Transport, ubytovny, čajovny, suvenýry - koule se sněžením na př. - velice populární, pumpky - jejich masovou výrobou vytěsníme "jeans" z módy, zavedeme lidové kroje a jódlování, jízdy na kolečkových saních, pochodňové sestupy svahů - v zimě, když je menší nebezpečí požárů, budeme mít tábory lidu, trojhlasné zpěvy u táboráku, budou turistické srazy, zvolíme si ústřední výbor, budeme pořádát konference a sjezdy, budeme udělovat bobříky, pojmenujeme stezky po zakládajících členech, vytiskneme si vlastní mapy - BUDEME KONTROLOVAT NOMENKLATURU..... vite, co to znamená?

Skončil jsem v dramatické póze řečníka - revolucionáře. Rozhlížím se po ztlhlém shromáždění a uklidňuji dech. Mám to ze srdce - ulevilo se mi. Na jejich odpovědi teď spočívá budoucnost turistického hnutí v Austrálii. Čekám..... napětí je nesnesitelné.

"It was very interesting indeed", pravila levandulí vonící angličtinou starší turistka stojící přede mnou s malíčkem elegantně odstávajícím stranou, opatrně postavila šálek s čajem na talířek držžený v druhé ruce "A myslím, že zde mohu za nás všechny hned na místě říci: 'My máme rádi klid, nikoho neprovokujeme, hledíme si svého a se sousedy se snažíme vycházet v dobrém. 'Nerušme co je v rovnováze!' je naše heslo. A nyní, když promínete, máme tu zástupce fy. Paddy Pallin - bude mít přednášku o termální prádle. Nevolejte nám, my vám zavoláme."

Chvilí s překvapením sleduji oživlé shromáždění odborně probírat protirevmatické spodky a trička. Pak smutně balím své šipky a mapy a dávám pařez zase zpátky do krabice. Nejstarší člen Huon Ramblers se ke mně přiblížil a šouchnul mě do břicha do břehů ohmatanou holi pobitou turistickými štítky z mosaze (zřejmě také dovoz).

"Líbí se mi synku, taký jsem byl za mlada potřeštěný. Ještě dnes dostanu občas inspiraci - ten bazén byl můj nápad, rád plavu. Je to dobré na ischias.

Nikdy nic nevzdávej! Chtěl jsem tě ale na něco upozornit", opatrně se rozhlédl, naklonil se ke mně a zašeptal: "Jseš si vědom toho, že stromy v Austrálii místo listů shazují kůru?" Brada mi klesla náhlým uvědoměním protinožní kalamity - všechno je tu jinak! "To nic, to nic", poklepává mi povzbudivě na rameno. "Zasadí se duby a buky a za nějakých padesát, sto let se bude vesele značkovat. V mém věku si uvědomíš, že čas nehraje velkou roli, rok sem - rok tam.... who cares! Hlavu vzhůru a Hore Zdar. Pamatuji si, Čech se překážek neleká!" Šibalsky na mě mrknul a odšural se zajistit si nějakou bargain - prádlo se slevou na prodej. Měl jakýsi povědomý přízvuk.

Sturistikou jsem přestal. Dokopec a lesů již nechodím. Luhy a háje mě nevolají. Sedím teď u telefonu a čekám. Určitě zavolají..... jen co se vrátí z bazénu. To přece není možné, aby takovouhle historickou příležitostí nechali plavat.

COBRA CAR ALARMS

cobra

PRODEJ - OPRAVY - SERVIS
CAR ALARMS (všech značek)

Instalaci provedeme v našem
 středisku nebo u vás doma

Servisní středisko:
 591 Elizabeth Street
 REDFERN NSW 2016
 Tel: (02) 319 400 Fax: (02) 310 1010

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION

AUSTRALSKÉ LISTY měsíčník

Vydává: **HABER - PILOT Pty Limited**

A.C.N. 002 830 613

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel. (02) 636 1873

Fax. (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka:

Jana Haberová a redakční kruh

Názory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.

Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

BANNERMANS

The Solicitors

Česky mluvící solicitor/ právník a
advokát vám nabízí služby

Obraťte se s důvěrou, poradíme vám ve všech
právních otázkách, včetně právních problémů v
České a Slovenské republice.

Vynikající znalost českého a australského práva.

Ceny jsou bezkonkurenční!

Kontaktujte: Vladimír Gazdík

Phone: (02) 891 4677

Fax: (02) 689 3849

Mobile: 015 274 734

Večer: (02) 805 0128

Soboty: (047) 876 336

Bannermans Solicitors - Suite 49/2 O'Connell Street
PARRAMATTA, NSW 2150

NEW AGAIN

PTY LTD

Opravy karoserie, nový lak, vnější i
vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny
modely a druhy aut.

BODY REPAIRS

7 b PERAK St. MONA VALE
telefon: 99 2595

Stěhování nábytku
Sydney - mezistátní - zámoří,
odborně zabalíme,
popřípadě uskladníme,
rozpočet i dobrá rada je zdarma,
pečlivě, spolehlivě, poctivě,
Hovoříme česky a slovensky.

TAX RETURNS

Tim Austin, F.T.I.A.

Registered Tax Agent

Poradíme vám v podnikání,
použijte naši účetní kancelář,
připravujeme daňové přiznání,
domluvíte si schůzku předem.

Další informace:

18 Hughes Ave.

Lawson 2783

Telefon: 047 591 782

Mluvíme česky a anglicky!

ALTMAN GUEST HOUSE

615 Cabbagetree Road,

Williamstown, Port

Stephens, NSW

vám nabízí ubytování ve dvou až
tříložnicových apartmentech

1 noc \$ 99.-

5 nocí \$450.-

7 nocí \$590.-

Pro čtenáře A.L. sleva 20%

Saunu, jízda na koni, tenisové kurty,
bazén se slanou vodou, klid, pohodu a
ještě mnohem víc vám může nabídnout
Port Stephens.

včetně návštěvy vinic a vinných sklípků

Další informace Dalibor nebo Gordana
(049) 65 15 40, mobile 018 49 67 26

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____ Stát _____

P.Code _____ Tel. _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na

HABER PILOT Pty. Limited

7 BOONAH STREET

WENTWORTHVILLE NSW 2145

Předplatné - zaškrtněte

na půl roku ☐ \$15.60

na celý rok ☐ \$31.20

Shop 6, 176 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 8717, (03) 510 2474

A.H. (03) 801 2796 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

*Vaše cesty do celého světa.
Návštěvy z České i Slovenské republiky.
Cesty kolem světa. Ubytování, půjčování aut.
EURORAIL- vlakem po Evropě.
Cesty lodí, autobusové zájezdy.
Cestování po Austrálii a další.*

CTĚTE
PODPORUJTE
ODEBÍREJTE

AUSTRALSKE LISTY

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁŠ

LUBA SUSTEK

LUST NOMINEES P/L TRADING
AS PAINT SPOT
DISTRIBUTORS OF PAINT
AND PAINTERS' SUPPLIES

Ph: 557 4109, 557 2863
Fax: 557 4924

378 Centre Rd, Bentleigh 3204

BENTLEIGH PAINT SPOT

**Chcete vymalovat dům,
zkrášlit byt?
Využijte služeb české firmy,
která nabízí všechny služby
pro malíře,
spolu s radou odborníků.
volejte: 03 557 4109, 03 557 2863**

APPLIED COMPUTER SYSTEMS (Australia)

Nabízíme řešení počítačových problémů pro vás!

(viz obal)

MULTIMEDIA

Capture video in real-time to your hard disk. Editing with special effects and sound. Playback under Windows in true colours. Full motion CD video playback.

TV-VIDEO

Live TV on your PC. Capture single frame at 320 x 240. Tinting or photo retouching. Full motion sequencer. Record to tape in S-VHS quality.

VIDEO-PRO

Linear or nonlinear editing. Quality of output up to Betacam. Time code for single frame accuracy. Adjustable compression digital recording.

CZECHOSLOVAK AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

**POHODLNÁ CESTA DO
PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM ZE
SINGAPURU A BANGKOKU
ZASTÁVKA V HONG KONGU MOŽNÁ**

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 809, AUSTRALIA SQUARE TOWER, SYDNEY
P.O. BOX 11110, AUSTRALIA SQUARE, NSW 2000
TELEPHONE: 247 6196 FACSIMILE: 232 1713